

[Wilhelm.]

delsboligforeninger skulle struktureres, som der står her.

Man kan også spørge sig: hvad er det, der tænkes på i bemærkningerne, når man taler om „de deraf følgende fordele“ for lejerne? Er det, fordi man i realiteten har tænkt sig at overføre skattefiduserne fra ejerlejligheder til disse andelsboligforeninger, hvad de jo ikke er i dag? I så fald var det jo nok værd at få regnet på, hvor dyr denne transaktion er for andre skatteborgere, der ikke kommer til at deltage i sådanne udvidede skattemæssige privilegier.

Men det, der egentlig er interessant ved denne behandling her i dag, er ikke så meget venstres forslag. Det er for så vidt mere regeringens og socialdemokratiets foreløbige kommentarer til venstres forslag, hvor det ser ud til, at man blankt accepterer det, der står i fremsættelsen, nemlig at forslaget fremsættes med respekt for det i 1974 indgåede boligforlig. Hvorfor kommer ministeren her med en lang tale, der pænt, og jeg kan godt være enig, argumenterer imod dette forslag? Hvorfor siger han simpelt hen ikke: dette er i strid med det indgåede boligforlig, som man har gjort i alle de modsat rettede tilfælde, der har været indtil i dag, som man har gjort fra den anden side blandt forligspartierne?

Når socialdemokratiet kom og sagde: nu har vi sikret 40.000 boliger, og de andre så siger: nej-nej, nej-nej, det får I ikke, det er en øvre grænse, og kan de ikke blive bygget på markedsmekanismen, så skal de ikke bygges. Når socialdemokratiet kommer og siger: nu er vi sikret 8.000 almennyttige, og de andre kommer og siger: nej, nej, det har vi ikke, vi har sat en øvre grænse, og kan de ikke bygges, så bliver de ikke bygget, vi vil ikke lave om på vilkårene, det vil være i strid med boligforliget. Når socialdemokratiet kommer og siger: vi vil tilstræbe at opfylde denne ramme med de 40.000 boliger gennem de lavtforrentede statslån, og så de andre kommer og siger: nej, nej, den går ikke, det er i strid med boligforliget. Eller når socialdemokratiet kommer og siger: de husleje forhøjelser er jo langt større end ventet. Skal vi ikke lave om på dem? Og så de andre siger: det kan I jo godt prøve på, men det vil være i strid med boligforliget, hvis ikke alle 5 partier er enige, hvorfor accep-

terer man så, at venstre kommer her med et forslag, der i virkeligheden er en fuldstændig ødelæggelse af hele den almennyttige sektors godt 1/4 million boliger? Hvorfor siger socialdemokratiet og regeringen ikke: dette er i strid med forliget? Hvis dette skal vedtages, så kræver det, at de 5 forligspartier er enige. Jeg synes, det er vigtigt, fordi dette forlig jo efter sigende skal løbe i 4 år, fordi socialdemokratiet ustandselig siger, at det vil følge dette forlig i enhver henseende, og fordi, som boligministeren for et øjeblik siden sagde her fra talerstolen, forslaget om at privatisere den almennyttige sektor dukker op ustandselig. Det vil altså dukke op igen og igen i løbet af de her fire år, og så kan vi nok konstatere, at venstre ikke har flertal for det i dag, men det forslag kommer jo til næste år og til næste år igen, det kommer i hver samling.

Må jeg derfor spørge regeringen og socialdemokratiet direkte: vil man herfra i dag sige, at en sådan vedtagelse forudsætter enighed mellem boligforligets partier, at selve forslaget er i strid med boligforliget? Eller vil man fortsat lade sig trække rundt ved næsen og lade ikke bare forligets indhold, men også forligets fortolkninger afgøre i enhver reaktionær retning, men med fuldstændig passivitet, når det er socialdemokratiet selv, der kunne ønske at fortolke det anderledes?

**Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte)**  
(V):

Jeg vil sige tak til de partier, der ønsker at deltage i et positivt samarbejde om venstres forslag. Det tyder på, at man kan nå frem til en løsning, som er gunstig for lejerne i det sociale boligbyggeri.

Det er det samme forslag, som venstre lagde frem i 1973, den 8. november. Det er rigtigt, som det er sagt, at dengang førte det til — nok ikke direkte foranlediget af dette forslag — at statsministeren udskrev valg, og selv om de socialistiske partier tilsyneladende virker skræmte over dette forslag og hr. Kaj Hansen fra Danmarks kommunistiske parti ikke engang ønsker at lade forslaget ordentligt udvalgsbehandle, så regner jeg ikke med, at denne gang fører til samme udgang som sidste gang.

Jeg synes, det er lidt bekymrende, at en række ordførere fordyber sig i løsrevne cita-